

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/71/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119010130
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119010130.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému I. D., nar. XX.XX.XXXX v M., okres M., trvale bytom mesto G. T. D., okres G. T. D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c), písm. e) Tr. zákona, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 16. júla 2019 prejednal sťažnosť odsúdeného I. D. podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 08. apríla 2019 pod sp. zn. 6Pp/26/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdeného I. D. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 08. apríla 2019 pod sp. zn. 6Pp/26/2019 zamietol podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona ako nedôvodný návrh odsúdeného I. D. na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 27. júla 2018 pod sp. zn. 3T/62/2018 vo výmere 9 (deväť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a tiež i rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 07. júna 2016 pod sp. zn. 5T/51/2016 v spojení s uznesením zo dňa 19. septembra 2018 pod tou istou spisovou značkou vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, v oboch prípadoch za spáchanie trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c), písm. e) Tr. zákona. Odsúdený začal vykonávať prvý nariadený trest odňatia slobody dňa 27.07.2018 a posledný trest odňatia slobody by mal vykonať dňom 09.09.2019. Lehota pre to, aby mohol byť podmiennečne prepustený (po výkone 1 súčtu jemu uložených oboch nariadených trestov odňatia slobody) mu uplynula dňa 22.10.2018. Okresný súd svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil nesplnením tretej materiálnej zákonnej podmienky v zmysle § 61 odsek 1 Tr. zákona, teda, že u odsúdeného je príliš vysoké riziko recidívy trestnej činnosti na slobode po podmiennečnom prepustení, vzhľadom na jeho doterajšiu trestnú minulosť a závislosť na požívaní alkoholických nápojov, ku ktorým neprejavil doteraz počas výkonu trestu adekvátne kritický postoj, keď sa nezapojil do žiadnych z činností zameraných na protialkoholickú osvetu.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, t. j. v zákonnej trojdňovej lehote podal odsúdený I. D. sťažnosť, ktorú však do konania neverejného zasadnutia písomne neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 19. júna 2019, na neverejnom zasadnutí dňa 16. júla 2019 preskúmal v zmysle § 192 odsek 1 Tr. poriadok správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu

a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného I. D., hoci bola podaná oprávnenou osobou a včas, nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval vecne správne, keď návrh odsúdeného I. D. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený kumulatívne (súčasne) nespĺňa všetky tri zákonné podmienky pre to, aby mohol byť podmienené prepustený, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení, z nich najmä zreteľná pasivita odsúdeného na participácii stanoveného programu zaobchádzania, zameraného individuálne na odstraňovanie či potláčanie príčin páchania trestnej činnosti, resp. aj vplyvov na ňu (nadužívanie alkoholických nápojov) tak, ako to vyplynulo aj z obsahu hodnotenia odsúdeného z ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený tresty odňatia slobody doposiaľ vykonáva ako aj prognóza na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania (sociálna neukotvenosť, závislosť na požívaní alkoholických nápojov, v minulosti patologické hráčstvo, nízka úroveň vzdelania, mentálna subnorma a finančné problémy), podľa ktorej nemožno dôvodne očakávať, že po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v budúcnosti povedie odsúdený I. D. riadny život tak, ako predpokladá, resp. vyžaduje ustanovenie § 66 odsek 1 Tr. zákona. V tomto smere okresný súd správne poukázal na sklony odsúdeného páchať osobitne trestný čin násilného charakteru. Odsúdený síce splnil formálnu podmienku pre to, aby mohol byť eventuálne podmienené prepustený (vykonal viac ako potrebnú polovicu zo súčtu oboch nariadených trestov odňatia slobody), ale dôsledne už nebola u neho naplnená ani jedna z dvoch materiálnych zákonných podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 66 odsek 1 Tr. zákona (na rozdiel od názoru okresného súdu, ktorý skonštatoval, avšak nesprávne, že druhá zákonná podmienka splnená bola), t. j. preukázanie adekvátneho stupňa polepšenia sa a vedenia riadneho života v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody plnením si svojich povinností, medzi ktoré tiež patrí aktívny prístup odsúdenej osoby na plnení stanoveného programu zaobchádzania. Odsúdený tak, ako to podrobne vyplýva z obsahu jeho hodnotenia ústavom na výkon trestu odňatia slobody stanovený program zaobchádzania plní iba nanajvýš čiastočne aj tým, že je nedostatočne kritický k spáchanej trestnej činnosti. Napadnuté uznesenie okresného súdu je vecne správne a v súlade so zákonom podrobne odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody v podrobnostiach len poukazuje.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov nepovažoval sťažnosť odsúdeného I. D. za dôvodnú, neakceptoval ju a podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku ju preto zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.